8e JAARG. № 246

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.— ℔ halfjr. ƒ 12.— ℔ maand ƒ 2.—
„ Java. „ do. „ 30.— „ do. „ 15.—
„ Buitenbezn. „ do. „ 36.— „ do. „ 18.—
„ Europa „ do. „ 50.—

De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

ZATURDAG 13 OCTOBER 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.

Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.

Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

EGBERTHA.

(*Vervolg.*)

Vrouw GUDULA begon na deze woorden te snikken en liet hare tranen vloeijen — een middel dat haar meermalen in den strijd met haren echtgenoot de zege had doen behalen, en deze sprak ook ditmaal bevredigend:

— Wees toch stil, GUDULA; gij doet als of ik als een heiden of turk tegen u handelde. Ik zou gaarne uwen hartewensch inwilligen; maar zeg mij: wat zou *ik* in de stad beginnen? Ik zou toch niet altijd op feesten en in gezelschappen kunnen toeven."

GUDULA antwoordde niet dadelijk. Zij gevoelde het bezwaar, VEIT hield van geen weelde of gedruisch; ook beminde hij het lezen in boeken niet, want hoewel hij lezen geleerd had, nam hij zelden iets in handen dan een bundel rijmen en liedekens, en nu en dan een boek met heilige legenden; dit laatste echter zeldzamer, omdat hij buiten de mis, biecht en hoogtijd, niet veel met wat godsdienst neette, het hoofd brak. Overigens was hij werkzaam en ijverig in het bebouwen en verbeteren zijner bezittingen, en betoonde zich zacht en welwillend jegens zijne pachters en onderhoorigen. Hij zou er nimmer aan gedacht hebben ooit zijne bezitting te verlaten, waar hij ieder voetpad, heuvel, sloot en waterplas kende, en zich zoo geheel te huis gevoelde, indien dit denkbeeld niet bij zijne vrouw ware opgekomen. Hij gaf echter nog niet gemakkelijk aan haar verlangen toe, doch zij hield zoodanig vol dat hij, angstig eindelijk te zullen moeten toegeven, druppelen zweets op zijn voorhoofd voelde parelen.

— Ik heb een middel bepeinsd," zeide zij na eenige oogenblikken. „Laat ons in Arnhem gaan wonen, dan zijt gij niet heel verre van uwe bezittingen. Ik laat er u in den zomer dikwijls heenrijden, dan kunt gij er zelf het oog over laten gaan. De heer VAN HOLST is u veel gelds schuldig, dat hij niet betalen kan; hij bezit een fraai en groot huis nabij het hertogelijk slot en zal u, daar hij reeds zijne meeste bezittingen kwijt is, dit gaarne afstaan voor de schuld. Op die manier komt gij eenigzins aan uw geld, terwijl de onstuimige edelman anders alles zal opmaken en gij de schuld wel aan de balken kunt schrijven."

Deze drangreden werkte eenigzins.

— Hm!" zeide VEIT, „ik zal de zaak eens bepeinzen."

— En," ging GUDULA bemoedigd voort, „hoeveel voordeel kan het WILBERT niet aanbrengen. Hij is thans tot de jaren gekomen dat hij in de krijgsdienst kan treden, zooals toch zijne begeerte is. Als wij nu in Arnhem zijn in de nabijheid van den hertog, dan is hem den weg tot roem en voordeel geopend."

— Ik begrijp niet wat dolheid dien jongen plaagt," hernam VEIT eenigzins ontevreden. „Mijn vader en ik zijn altijd vreedzame burgers des lands geweest; wat heil en profijt kan hij er in zien, om in oorlogsgewoel te leven en anderen dood te slaan, of het zich te laten doen."

— Hij is ook geheel anders dan gij, en heeft eene levendige, hooghartige en ridderlijke natuur," antwoordde GUDULA, en dacht daarbij met welgevallen: „bij gelijkt op mij!"

Wij verzwijgen de gesprekken die van tijd tot tijd nog over hetzelfde onderwerp gevoerd werden. VEIT werd eindelijk met het denkbeeld van in de stad te gaan wonen meer gemeenzaam. Zijne echtgenoot en zijn zoon wisten van elke gelegenheid schrander partij te trekken, om hem van het wenschelijke van zulk eene verandering te overtuigen, en hij eindigde met voor al dien drang te zwichten en de noodige stappen te doen, om het huis van zijnen schuldenaar te verkrijgen, hetgeen hem gemakkelijk gelukte, daar de verarmde ridder niet in staat was zijnen staat langer op te houden.

Vrouw GUDULA was verrukt, nu zij het zoo lang en vurig nagejaagde doel bereikt zag en droomde reeds dagelijks van aanzienlijke vrouwen en ridders, van groote gezelschappen, prachtige optogten en feesten.

Toen op de *Walthoeve* een oort van rentmeester was gekomen, die er met eenige knechten en dienstmeiden verblijf zou houden, en alles voor het vertrek gereed was, werd VEIT door eene groote neêrslagtigheid overmeesterd. Hij verliet een rustig leven, om eenen onzekeren toestand te gemoet te gaan. Hij gevoelde, als bij instinct, hoe weinig bij passen zou in de kringen, waar zijne vrouw zoo naar reikhalsde. Zij echter was blijde, dat alles eindelijk voorbij was en hij zich op reis bevond.

Toen men in Arnhem was aangekomen, was de eerste zorge, om het in de Koningstraat gelegen huis prachtig in te rigten, ten einde op waardige wijze aanzienlijke lieden te kunnen ontvangen. In stede van het eenvoudig

Op de VENDUTIE

van den 17den October a. s.

zal nog ter sluiting van rekening worden verkocht:

37 vaten AARDEWERK, bestaande uit: Gekleurde en witte TAFELSERVIEZEN van 12 en 18 personen. Een kist PAARDENBORSTELS, en eene partij GOENIEZAKKEN.

(1616) **D. D. VAN BOECKHOLTZ.**

Op de VENDUTIE

van den 17den October a. s.

zal nog worden verkocht:

Eene partij **waterleggers, gendies, stopflesschen, boren, ijzeren scharnieren, palembangsche wip- en luijerstoelen, kinderwipstoelen, wit goed, chitzen, jaconet, engelsche zadels, 2 pianinos, samarangsche kains, drill, broodsuiker, goede boter,** enz.

(1619) D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Op de VENDUTIE

van den 17den October a. s.

zal nog worden verkocht:

2 PRÉANGER MERRIE PAARDEN, (witte) hoog 4 voet 4 duim onlangs van *Batavia* ontvangen.

(1620) D. D. VAN BOECKHOLTZ.

DE VERKOOP

van het een derde aandeel in de Nederl. Indische bark

JOEDOEL BARIE,

behoorende tot den boedel van **SECH ACHMAD BIN ABDULLA SEBAYA,** zal alsnu plaats vinden op den 17 dezer, voor het commissie huis van D. D. VAN BOECKHOLTZ in de chineesche kamp.

SOERABAYA, 9 *October* 1860. (1592)

OP DE VENDUTIE

VAN

J. W. KOK,

zal worden verkocht als:

Paarden, Bendy, groote en kleine **Kleerkasten, Stoelen, Banken,** ronde **Tafels, Spiegels, Lampen, Etenstafels, Rottingstoelen, Chitzen, Jaconetten, Sarongs, Kains, Slendangs,** roode **Vischjes,** IJzeren en houten **ledikanten, Hang klokken, Japansche bladen,** *John. Alb.* **Cognac, Pepermunt,** enz. enz. (1607)

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Woensdag den 24sten October a. s.

ten huize van mevrouw de weduwe MULDER te *Simpang*:

DOOR

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

van eenen wel onderhouden INBOEDEL bestaande uit:

Banken, stoelen, ronde tafels, 2 pianinos, hang- en tafellampen, muurlampen, spiegels, schilderijen, ledikanten, kleerkasten, tafel- en theeserviezen, twee spiegelkasten, etenskast, een klok, stolpen, etagéren voorwerpen, ijzer kinderledikant, een buffet, toiletspiegels chineesche en japansche martavanen, leksteenen, bloemen in potten.

VERDERS:

Een goede vis à vis, een palankijn, een span bruine goedgedresseerde hardloopende overwalsche wagenpaarden, een span valken, wagentuigen enz.

Daags te voren alles te bezigtigen. (1589)

HOUT-VENDUTIE!

Op Maandag den 5den November e. k.

TE

SIDHO-ARDJO

van plus minus 1000 BALKEN,

allen zeer geschikt voor den afvoer gelegen.

(1583) ZANTHUIJS qq.

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

DE VERTREKDAGEN
DER STOOMBOOT GENARANG,

zijn gedurende de maand October geregeld als volgt:

Van **Batavia** naar **Samarang,** 15 en 30.

" **Samarang,** naar **Soerabaija,** 3 en 18.

" **Soerabaija,** naar **Samarang,** 7 en 23.

" **Samarang,** naar **Batavia.** 9 en 25.

Informatiën te bekomen bij

De Agenten,

(1539) ADAM & CO.

STOOMGELEGENHEID

naar Batavia via Samarang

op Dingsdag den 16den October.

Adres bij

(1591) **W. CORES DE VRIES.**

HET STOOMSCHIP MENADO,

Kapitein COUTERON,

vertrekt naar de MOLUKKOS, MACASSAR, TIMOR KOEPANG en DILLY, op Zondag den 14den October.

Adres bij

(1590) **W. CORES DE VRIES.**

STOOMBOOT
PRINS VAN ORANJE,

directe dienst tusschen Sourabaija, Batavia & VICE versa.

Vertrek van Soerabaija	Verblijf te Batavia	Vertrek van Batavia
Maandag den 15 October.	17, 18 en 19 October.	Zaturdag den 20 October.
Donderdag den 25 October.	27, 28 en 29 October.	Dingsdag den 30 October.

Dus in éene week heen en terug, met 3 dagen oponthoud te Batavia.

(1608) MAJOR MATZEN & CO.

VERTREK VAN SCHEPEN.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden met het Ned. schip

BREDERODE,

Gezagvoerder L. KRUIJMEL.

Dit schip heeft ruime en luchtige hutten, en eene badkamer, en kan aan repatrieerende personen bijzonder worden aanbevolen, zullende de reis naar Nederland tegen einde dezer maand van **Pasoeroean via Batavia** aangenomen worden.

Nadere informatiën bij den gezagvoerder van af 8 dezer te *Pasoeroean* en alhier bij

de agenten,

(1567) **E. TEN BRINCK & CO**

PASSAGE NAAR NEDERLAND

wordt aangeboden met het Nederl. schip.

PATRIARCH SAMHIRI,

gezagvoerder G. G. LION,

om tegen einde October te vertrekken.

Deze bodem vaart een bekwamen geneesheer, heeft ruime en luchtige hutten en eene badkamer, en kan aan repatrieerende personen bijzonder aanbevolen worden.

Nadere informatien bij.

De Agenten,

(1541) E. TEN BRINCK & CO.

Voor

20000 DAKPANNEN,

wordt

SCHEEPSGELEGENHEID NAAR MAKASSAR

gezocht.

Adres bij

(1605) E. TEN BRINCK & CO.

LOGE DE VRIENDSCHAP.

Receptie in den Gezellen Graad,

Zaturdag 13 *October* 1860.

De Secretaris,

(1609) Mc LENNAN.

MUZIJK GENOOTSCHAP St. CECILIA.

Voor zooveel noodig wordt bij deze herinnerd dat de gewone **Repetitien** bepaald blijven op Maandag avond voor vocale-, en op Donderdag avond voor Instrumentale muzijk, welke immer voor heeren leden toegankelijk zijn.

De heeren werkende leden worden beleefd, maar dringend, uitgenoodigd deze oefeningen zooveel mogelijk te willen bijwonen.

Namens de directie,

De secretaris,

(1615) **VERKOUTEREN.**

Aan eene **Kost- en Dagschool,** op eene der hoofdplaatsen van Java, wordt gevraagd: *eene tweede* secondante.

Adres L^t. G. bij de uitgevers dezes. (1612)

EEN HUIS op *Embong Malang,* naast den heer BANGERT. Te bevragen bij

(1621) **SECH AWAL.**

---

huisraad, tot hiertoe gebruikt, werden kostbare meubelen aangeschaft, zooals in de woningen der aanzienlijken gevonden werden. De vloeren werden belegd met fraaije Utrechtsche tapijten en de ramen behangen met damasten gordijnen; zelfs versierden eenige schoone schilderijen van MANDRYN, CLAESZ en andere schilders de met tapijtwerk behangene wanden, en op eene tafel zag men eenige boeken liggen, als: de *Kersten-spiegel* van DIRK VAN MUNSTER, de *chronyk der Bisschoppen van Utrecht* van JAN GERBRANDS en dergelijken. Zeldzaam had men in eene burgerwoning eene weelde aanschouwd als door GUDULA werd ontwikkeld.

Het was in Arnhem genoegzaam bekend, dat VEIT grooten rijkdom bezat, en de edelen uit de stad versmaadden zijnen omgang niet, terwijl GUDULA zich beijverde in maaltijden en feesten hare aanzienlijke bekenden te evenaren. Nu en dan ontmoetten zij edelen van het hertogelijk slot, en het was haar eene bron van onuitsprekelijk genoegen, dikwijls te hooren wat dáár omging. VEIT was echter minder gelukkig dan zijne vrouw; hij gevoelde, in tegenwoordigheid van aanzienlijken, te zeer zijne minderheid, om zich daar te vermaken, en had genoeg gezond verstand om te beseffen dat men hem alleen om zijn rijkdom duldde en eerde. GUDULA wist zich beter in haren nieuwen kring te schikken. Zij was eene vrij schoone vrouw, niet zonder geest, levendig van onderhoud, zeer gevat en geschikt om met verschillende menschen om te gaan, hare beste zijde te toonen en te pralen met manieren en woorden, die zij de edele vrouwen had afgezien. WILBERT, hun eenige zoon, een negentienjarig jongeling, beviel het even als zijne moeder in de stad uitmuntend. Weldra had hij kennis gemaakt met de zonen van aanzienlijke burgers en met eenige schildknapen van het hof. Zijn hoogmoedige geest en naar te groote losheid verheliende natuur vond hier voedsel en voldoening. Hij ging pronkziek gekleed als een jonker, nimmer miste men hem bij openbare spelen en ander vermaak; en had hij veel geld noodig om zulk een levenswijze te voeren, GUDULA wist altijd, als de penningen door VEIT hem toegelegd te kort schoten, wel de beurs te vullen van den zoon, die haren trots en hare hope was, dien zij gaarne in gezelschap met jonge edelieden zag, — al waren hunne namen niet van de beste, — dewijl zij daarin den ladder zag waarlangs hij tot eer en grootheid moest opklimmen. Hij oefende zich ijverig in den wapenhandel, en hoopte bij den eersten krijgstogt te velde te trekken. Het afwisselende en avontuurlijke, aan het leven eens krijgmans verbonden, viel geheel in zijn smaak; hij bezat ook een moedigen aard en opregt hart, doch deze eigenschappen werden verduisterd door zijne ijdelheid en zucht tot losbandigheid en verkwisting.

Nadat VEIT met zijn gezin korten tijd in Arnhem gewoond had, begon de gezondheid zijner eenige dochter EGBERTHA, een lie', dertienjarig meisje, te wankelen. De verandering van levenswijze werd door de geneesheeren als oorzaak opgegeven. Haar teer gestel kon het minder vrije leven in de stad, de opsluiting tusschen steenen muren niet verdragen. De medicijnen van de beste artsen der stad bleven zonder uitwerking en het kind werd al bleeker en magerder. Dit noodzaakte GUDULE, om, althans voor een korten tijd, met haren echtgenoot naar hunne woning te Echt terug te keeren, en na een kort verblijf op het dorp waren de goede gevolgen hiervan duidelijk zigtbaar.

— Wij moeten het kind niet weder naar Arnhem brengen," zeide VEIT, toen GUDULE er op aandrong om weer naar het haar onmisbaar geworden stadsgewoel terug te keeren. „Waarom zouden wij ook terugkeeren," dacht hij daarbij; „ik ben van de heerlijkheden der stad reeds lang verzadigd."

Vrouw GUDULA raadde dadelijk de laatste gedachte van haren echtgenoot uit den toon zijner stem. Zij werd nadenkend en in haar binnenste verhief zich een strijd tusschen de moederlijke liefde en die voor de genoegens der stad. Zou zij nu al de vermaken, al de eer, die haar dáár te beurt viel voor altijd vaarwel zeggen, en weêr tusschen hare boeren blijven leven? Maar hare dochtertje? — Maar de stad? — Daar viel haar een uitweg in.

— Nu," zeide zij, „daar is wel raad op. Zenden wij onze dochter naar hare moei, mijne zuster te Vorden. Zij is zonder kinderen en zal gaarne de kleine tot gezelschap in hare eenzaamheid bij zich hebben."

(*Wordt vervolgd.*)

NEDERLANDSCH INDIE.

Soerabaya, den 23den October 1860.

Vertrokken Passagiers.

Per stoomboot *Kraton*, de heeren Foss en familie G. Nagel.

Banjermasin. Wij vernemen dat de Majoor Schuack, die met ca. tweehonderd man tegen de benteng te Madang was opgerukt, er in geslaagd is die benteng stormenderhand, en door kartetsvuur gedekt, in te nemen. Van onze zijde is daarbij een officier, de luitenant Hamers, gesneuveld en in de benteng werden nog twee lijken gevonden die de vlugtende vijand niet had kunnen medevoeren.

ITALIE.

Er is een vlugschrift in het licht verschenen, getiteld: *Napels en de revolutionaire bladen van Europa* door de Saulière, hetwelk niet te Amsterdam, zooals op den titel staat, maar naar alle waarschijnlijkheid te Napels is uitgegeven. De schrijver heeft zich ten doel gesteld om de koning van Napels en het pausselijke gouvernement te verdedigen. Om met de strekking daarvan eenigzins bekend te worden achten wij het voldoende om eenige uittrekeels te geven van desschrijvers eigen gezegden. De brochure begint met de volgende woorden: „Wat wilt gij mij geven wanneer ik hem u uitlever? En zij kwamen met hem overeen voor den prijs van dertig zilverlingen („Matth. XXVI, 15,) waarna de schrijver zijn onderwerp opvat als volgt: — „Wanneer ik met weinige woorden de geschiedenis wilde neerschrijven van de revolutionaire bladen van Frankrijk, Engeland en Italie, welker doel is om het geheele schiereiland te Piemontiseren, om met groot geweld beleedigingen opeen te hoopen, om den paus, den koning van Napels, Oostenrijk, de verdreven italiaansche vorsten en hunne grootmoedige verdedigers te lasteren, ik zou slechts de korte en schandelijke geschiedenis van Judas behoeven te herhalen, die voor dertig ellendige stukken zilver zijnen meester, heer en god aan de priesters, zijne onverzoenlijke vijanden, overleverde. De lafheid van onze Anglo-Piemontesche beleedigers kost echter meer dan die van Iscarioth, zij heeft hen reeds verscheidene millioenen opgebragt. Doch eens zal de straf komen in de gedaante van eenen vertoornden Proudhon; zeker zal die niet uitblijven om de publieke moraliteit te wreken en om de wereld het schandelijke geheim bloot te leggen van de Italiaansche firma Palmerston, Cavour en Co. „Dat woord „Co. „toont volkomen aan hoever de ridderlijke schrijver met veiligheid dacht te kunnen gaan. De volgende passages zullen voldoende zijn om een goed idée te verkrijgen van het overige van de brochure: —

„Sedert 1789 heeft de Fransche revolutie drie maal stilgestaan; de eerste keer in een poel van bloed aan den voet van het schavot, de tweede maal bij den roem nadat duizend veldslagen waren geleverd, en de derde maal bij de lafhartigheid en slechtheid, als wanneer het gouden kalf werd aangebeden, de god van die volken welke geen geloof meer hebben. Bij de eerste halt werd eene prostituée aangebeden, bij de tweede een man, en eindelijk in den vorigen de genius van de overwinning. De italiaansche revolutie is eene dochter van de fransche en neemt denzelfden weg als deze (!.) Moge God verhoeden dat zij in haren voortgang Europa niet zoodanig overstroome dat de vierde stilstand in barbarisme ontaarde (!.)................ Na het einde van den oorlog heeft de italiaansche revolutie een zeer geestig plan om oorlog te voeren uitgedacht. Victor Emmanuel, de koning *Galantuomo* is de Alexander; Garibaldi, half Engelsch man half Piemontees, is het zwaard en de standaarddrager; Palmerston en Cavour, de intrigue en heerschzucht aaneen gekoppeld, zijn de raadslieden; en de Anglo-Piemontesche bladen van Frankrijk, Engeland, Belgie en Italie doen de oorlogstrompet schetteren, en spelen vaderlandslievende airs op alle publieke plaatsen. Wat John Bull betreft, hij is, zoo men zegt, betaalmeester en de gekken zijn de Georges Dandins, dat wil zeggen: de werktuigen en de slagtoffers. De rollen zijn, zoo als wij zien, goed verdeeld; Alexander Dumas zou niet beter zijn geslaagd met het zamenstellen van de bestanddeelen voor eene militaire novelle. Het napolitaansche volk geniet dezelfde vrijheid als elk ander volk van Europa, wat dan ook de *Siecle* en zijne revolutionaire makkers daartegen mogen zeggen; „enz.

— De *lazzaroni* van Napels zijn thans in twee politieke partijen verdeeld,—de behoudende en de liberale. De eerste partij bewoont de haven Santa Lucia en Chiaja, de andere huist in de wijken St. Ferdinando, Monte Calvario, Avvocata, enz. Deze hebben gevraagd om niet langer *lazzaroni* maar *popolani* te worden genoemd.

— Heden wordt het gerucht tegengesproken; dat de koning van Napels aan den keizer eenen brief heeft geschreven. De jonge vorst schijnt nog steeds vast besloten te hebben zich tot het uiterste te verdedigen. Hij heeft geweigerd Napels te verlaten en zich naar Gaëta te begeven. Niettemin houdt men zijn zaak voor verloren en de graaf Aquila heeft ook in dien zin gesproken.

— Alexander Dumas, de zoon, is naar Genua vertrokken. Men gelooft, dat hij zich van daar zal begeven naar Palermo, om zich bij zijnen vader te voegen.

— Garibaldi gaat steeds regt op het beoogde doel af. Volgens geruchten was hij reeds zoo digt bij Napels genaderd dat men getracht had den koning overtehalen Napels te verlaten. of in andere woorden om te abdiceren ten gunvan de „*Reijno d'Italia.*" De Pasha-stoomers, welke de Roode zee bevaren, hebben groot gebrek aan bekwame gezagvoerders. Volgens eene nieuwe regeling is het gezag over die booten opgedragen aan inlandsche kapiteins; de Europesche gezagvoerders worden alleen aangenomen als navigateurs waarvoor zij natuurlijk bedanken, daar niet een bekwaam zeeman het zich wil laten welgevallen om te worden gecommandeerd door iemand die niets van het vak weet.

— Men zegt dat Garibaldi, vernemende dat Mazzini voornemens was zich naar Sicilie te begeven, heeft gezegd: Indien hij komt om ons te bezoeken zal hij volkomen vrij zijn, maar indien hij komt om zamenspanningen te bewerken, zal hij worden gefusileerd.

FRANKRIJK.

— Sedert eenige dagen was hier een gerucht verspreid, betreffende eene nota, welke onze regering, in vereeniging met Engeland, aan Sardinie zou hebben gezonden, ten doel hebbende deze mogendheid te beletten om op eenigerlei wijze de gebeurtenissen in Italie te verhaasten. Dit gerucht is nu wel van allen grond ontbloot, maar aan den anderen kant blijkt het toch duidelijk, dat lord John Russell en de heer Thouvenel zich reeds meermalen in dien geest bij de sardinische gezanten te Londen en Parijs hebben uitgelaten en nog steeds het sardinische gouvernement van tijd tot tijd een wenk geven, om toch vooral voorzigtig te zijn en aan de gebeurtenissen een meer vrijen loop te laten.

—In de *Constitutionnel* wordt een zeer merkwaardig artikel aangehaald hetwelk de *Débats* heeft gepubliceerd, en wel over den oorlogs-schrik in Engeland. Eene door de *Times* gegevene verzekering doelt daar ook op, namelijk, dat de natuurlijke uitslag van de tegenwoordige wapening in Engeland *die* zal zijn, dat de oorlog eindelijk minder lastig zal worden gevonden dan de vrede, en dat de vijandelijkheden daardoor juist zouden worden begonnen om te bewijzen dat het geen gek was die zulke groote opofferingen verordende. De schrijver inde *Constitutionnel* dan zegt:

„Is het dat wat Lord Palmerston verlangt? Wij zullen hem niet beleedigen door het zelfs een oogenblik te gelooven. Deze beroemde staatsman begrijpt al te goed den toekomstigen vooruitgang van zijn land, dan dat hij er aan denken kan om een strijd te doen uitbreken, bij welke de overwinnaar niet minder zou verliezen dan de overwonnene. Wanneer echter wat gedaan is slechts een spel is, dan is het een gevaarlijk spel dat niet te lang mag duren. Van onze zijde, wij zullen niet ophouden te herhalen dat wij getrouwe bondgenooten zijn van de engelschen. Met schrik zien wij de groote vernielings werktuigen vervaardigen, welke bijna uitzien als bestemd te zijn voor den strijd tusschen twee natien, die uit den aard der zaak bestemd zijn om elkander de broederhand toetereiken. Wij zien bovendien niet in, wie van de beide partijen iets zou kunnen winnen, verliezen echter veel.

DUITSCHLAND.

— In de diplomatieke kringen alhier verzekert men, dat er thans weinig uitzigt bestaat op het plaats hebben der bijeenkomst des keizers met dien van Rusland, dewijl de betrekkingen tusschen beide hoven niet zeer vriendschappelijk zijn.

— Het gerucht nopens het zenden eener krachtige nota aan de sardinische regering blijkt geheel ongegrond te zijn. Als zeker mag gesteld worden, dat de regering het bepaalde voornemen heeft opgevat geen enkelen stap te doen, waardoor eene breuk met Sardinie kan verhaast worden. De financiele en militaire krachten des lands zullen, zoo lang mogelijk worden gespaard, want men houdt zich overtuigd, dat men vroeg of laat en welligt binnen een niet zeer verwijderd tijdperk genoodzaakt zal zijn het zwaard te moeten trekken, ter verdediging van het Lombardisch-Venetiaansch koningrijk, dat wij thans nog bezitten.

— De *Preussische Zeitung* heeft al datgeen gelogenstraft, wat de *Nord* heeft medegedeeld ten aanzien van het voorgevallene in de conferentie te Teplitz. De *Nord* van heden, 22 Aug., volhardt evenwel bij het vroeger medegedeelde, naar herstelt eene feil, die de zaak, indien zij, niettegenstaande de officiele tegenspraak, overeenkomstig de waarheid mogt zijn, nog van een veel ernstigeren aard maakt. In het document, waarvan eenige dagen geleden de inhoud is medegedeeld, stond namelijk: „Pruisen *erkent*, dat het „bezit van Venetie van overwegend belang is voor het „Oostenrijksche keizerrijk." Voor dit laatste moet nu volgens „de *Nord* gelezen worden: van overwegend belang is voor Duitschland." Het zal wel overbodig zijn, op het groot gewigt van deze lezing te wijzen, tenzij het geheele stuk een verdichtsel is. De *Nord* houdt evenwel staande, dat in het wezen der zaak al wat in het document voorkomt uit echte bronnen is geput en waarschuwt iedereen, om geen geloof te slaan aan de beweringen der belang-hebbende partijen, als zou al wat nopens de conferentie van Teplitz gemeld is bezijden de waarheid zijn.

TURKIJE.

Uit Constantinopel schrijft men, gedateerd 25 Julij, het volgende:—

De gebeurtenissen te Damascus hebben in Smyrna de de gemoederen in beweging gebragt, zoodat alle consuls aan hunne respectieve gouvernementen hebben verzocht om een oorlogschip ter hunner beschikking te stellen. De Turksche bevolking van Smyrna telt 41.000 zielen; de christenbevolking daarentegen 100.000 zielen. Drie vierde gedeelten van deze laatsten zijn Grieken en voor deze juist is men bevreesd. Zij hebben zich wapenen en amunitie aangeschaft, en alhoewel dit oorspronkelijk slechts een zuivere maatregel tot verdediging is, kan het wel eens een ander karakter aannemen wanneer de Grieken, doordien zij in het bezit zijn van wapenen, beginnen te denken dat zij overmagtig zijn. Het moordtooneel van Chios is nog niet uit het geheugen gewischt. Ook hier heeft de waarschijnlijkheid van eenen

opstand der Muzelmansche bevolking gedurende de laatste weken de aandacht getroken. Er bestaan redenen, wel is waar nog twijfelachtig, waarom dan ook alle voorzorgen zijn genomen; de ministers zijn zeer op hunne hoede. Door verscheidene wijken hebben gedurende de laatste twee nachten sterke patrouilles geloopen. Hetzelfde heeft plaats gehad te Kadikeui en, zoo ik verneem, ook te Scutari. Ik geloof niet dat er eenige wezenlijke rede tot ongerustheid bestaat, doch in elke straat bestaat eene overeenkomst tusschen de Turksche politie of troepen en de christenen. Gisteren verhaalde men dat bijna alle in de stad voorradige wapenen en kruid opgekocht waren, en dat er van het laatste artikel volstrekt niets te verkrijgen was, al wilde men er ook nog zulke hooge prijzen voor geven. Daarom ging ik van morgen naar Pera waar ik in een winkel in de hoogstraat verzocht om kruid te mogen zien. Onmiddellijk werden mij verscheidene soorten ter bezigtiging aangeboden en kocht ik een pond fijn kruid tegen denzelfden prijs als gewoonlijk.

— Het *Journal de Constantinople* van den 25 Julij geeft het berigt van eene zeer belangrijke arrestatie, welke men te danken heeft aan de activiteit van den Mudin Hafiz-Effendi. Sedert eenigen tijd werd de omtrek van Panderma zeer verontrust door eene rooverbende van 20 man sterk, aan welker hoofd een zekere Intji Mustapha stond; dikwijls werd de post aangehonden en geplunderd, en niet een reiziger kon ongemoeid die streken doortrekken. Deze bende was de schrik van het land geworden, wegens de talrijke moorden en diefstallen die door haar werden gepleegd Hafiz-Effendi vernomen hebbende dat Intji-Mustapha zich voor eenig onbekend doel binnen Panderma ophield, gaf aan een zijner wachten last om hem gevangen te nemen. Deze man was van denzelfden stam als de bandiet, zoodat het hem niet moeijelijk viel om met deze in gesprek te komen. Hij noodigde hem uit om een koffijhuis binnentegaan en toen zij daar onder het gebruik van eenige ververschingen zaten, kwamen eensklaps nog eenige wachten binnen welke zich van Intji-Mustapha meester maken. De roover-hoofdman is naar Constantinopel vervoerd om daar teregt te staan.

BRITSCH-INDIE.

Suez, 5 September. Met de *Nemesis*, welke heden is vertrokken, wordt een detachement fransche troepen naar China overgevoerd bestaande uit een officier, 183 onderofficieren en manschappen en eene vivandiere; een even groot detachement zal met de volgende china-mail worden overgevoerd. Te Alexandrie zijn fransche transportschepen aangekomen met troepen welke met de eerste te Suez aankomende stoomers, welke van Schanghai worden verwacht, naar China zullen worden overgevoerd.

— De telegraafkabel tusschen Rangoon en Sydneporo zal naar alle waarschijnlijkheid over eenige maanden gereed zijn om te worden nedergelaten. Het britsche oorlog stoomschip *Herald* is bestemd om te kruisen tusschen Sydnepore en Rangoon, zoo wij vooronderstellen met het doel om het vaarwater te onderzoeken ten einde later den kabel tusschen beide havens te leggen.

SYRIE.

— Zonder het van Frankrijks zijde afkomstige denkbeeld uitdrukkelijk te omhelzen om het beheer over Syrie aan Abd-el-Kader op te dragen, komt de *Times* met een voorstel van dezelfde strekking te berde. „In Syrie mag het niet op den tegenwoordigen voet blijven; het zij de turksche overheden niet van zins of niet bij magte waren om de orde te handhaven en de moordtooneelen te stuiten, de gevolgtrekking is dezelfde: zij zijn op de proef gesteld en in gebreke gevonden. Aan den anderen kant hebben de jongste gebeurtenissen zekerlijk niet bewezen, dat er aan de vijandige volksstammen, de Drusen en de Maroniten, meer magt en onafhankelijkheid dient gegeven te worden. Er schiet geen ander middel over, dan in Syrie eene regering te vestigen, welke beter in staat is om tusschen de woelige volksstammen van dat land de balans te houden. Daartoe is het geenszins noodig, Syrie onafhankelijk te maken, of in de magt van Engeland, Frankrijk, Rusland of van eenige andere mogendheid te brengen. De onderkoning van Egypte heeft vroeger getoond, dat hij in staat was Syrie als een aanhangsel van zijn gebied te besturen; maar het is zelfs niet noodig, op hem het oog te vestigen. Laat den sultan zelven den bekwaamsten en braafsten man, dien hij vinden kan, naar Syrie zenden; en laat deze dat land regeren als een leen van het turksche rijk en onder verpligting om den sultan cijns te betalen en troepen ter afwering van buitenlandsche vijanden te leveren. Men volge met eenige wijziging de handelwijze der egyptische regering jegens de krijgshaftige volksstammen, welke den Libanon en de Woestijn bewonen; dan, en dan alleen, zou er eenige hoop op rust en orde in Syrie zijn. Zulk eene regeling zou zonder hulp van de westersche mogendheden niet kunnen worden tot stand gebragt; maar die hulp zou zekerlijk niet worden geweigerd; en het gezag des sultans over Syrie zou dan, ofschoon welligt eenigermate ingekrompen, vaster staan dan thans.

— Volgens brieven uit Syrie heerscht onder de 12- a 13,000 gevlugte christenen in de citadel te Damascus, zulk eene buitengewone sterfte dat de gouverneur zich verpligt heeft gezien, de noodige bevelen te geven om deze bevolking grootendeels naar Beyruth te doen verhuizen. Men hoopt, dat de fransche autoriteiten in laatstgenoemde plaats maatregelen zullen beramen om aan deze ongelukkigen huisvesting of tenten te bezorgen. Tot nu toe hebben zij dag en nacht in de open lucht doorgebragt.

— De tijdingen uit Syrie zijn zeer bevredigend; het schijnt dat alleen de aankomst aldaar der fransche troepen een zeer goed effect heeft gemaakt.

— Terwijl al wat men over de moordtooneelen in Syrie hoort, bewijst dat de turken zich op eene onverantwoordelijk wijze hebben gedragen, verneemt men, dat de zuster van een der grootste opperhoofden der Drusen een zeldzaam voorbeeld van menschlievendheid heeft gegeven. Reeds voor het begin van de vervolging had zij aan de christenen den raad gegeven, om zich in veiligheid te stellen met het aanbod om allen, die in haar huis wilden komen, te beschermen. Ongelukkig vertrouwden de meesten haar niet. Vier honderd personen, die de toevlugt tot haar namen, vonden bescherming. Toen de moordenaars eischten, dat zij de christen-honden zou uitleveren, antwoordde zij: „Komt en haalt hen zelve, indien gij durft!" De Drusen waagden het, zelfs in hunne grootste opgewondenheid, niet den harem van een hunner grootste opperhoofden te betreden en trokken vloekend verder. De geredden werden daarop door de prinses zelve naar Moktarah geleid en van daar naar Sidon getransporteerd, waar zij door engelsche oorlogschepen naar Bayruth overgebragt werden.

— De berigten uit Bayrout loopen tot den 23 Julij, en bepalen zich hoofdzakelijk tot het volgende;— Te Damascus is alleen eene wijk, Magdan genaamd en waarin ongeveer 200 huizen staan, gespaard gebleven. In dat gedeelte der stad hebben de christenen een geregeld beleg doorstaan en hebben zij hunne aanvallers teruggeslagen. Zij werden daarin trouw bijgestaan door al de in die wijk wonende muzelmannen, allen handwerkslieden die op zeer vriendschappelijken voet met de christenen leven Die wijk uitgezonderd zijn al de huizen der christenen, de kloosters en kerken zonder uitzondering vernietigd geworden. De Engelsche en Pruissische consulaten zijn alleen daarom bewaard gebleven omdat de gebouwen het eigendom waren van eenen Turk. Een Engelsche doctor, de kanselier en de tolk van het Russische consulaat zijn vermoord. Een groot aantal christenen vonden eene schuilplaats in de huizen van voorname Muzelmannen. De houding van Abdel kader wordt zeer geprezen. Hij heeft al de christenen gered die hij in zijn huis had opgenomen, bovendien heeft hij er nog veel uit de handen der bloeddorstige Turken gered. Verscheidene malen scheelde het weinig of hij was zelf vermoord geworden. Te Damascus en te Palbeck bevindt zich niet een christen meer. Die van Haouran, eene door de Drusen en Bedouinen bewoonde streek, zijn allen vermoord geworden. Ook te Latakah en te Nossairieh zijn talrijke slagtoffers gevallen. De christenen die het gevaar zijn ontkomen hebben zich in Kesrouan, dat gedeelte van den Libanon gelegen tusschen Tripoli en Bayrout, vereenigd. Zij maken daar eene aanmerkelijke magt uit en staan onder aanvoering van eenen zekeren Joseph Karram, een jong, énergiek en bekwaam bevelvoerder. Fuad Pacha heeft onmiddellijk na zijne aankomst te Bayrout den emir Bechir-Ahmerd, de câimacan der christenen, bij zich doen komen tot het geven van een naauwkeurig verslag van al hetgeen gebeurd was; hij verklaarde dat de uitvoerders der gepleegde misdaden ten strengste zouden worden gestraft. Van stonde af aan zorgde hij dat aan de gevlugte christenen de noodige levensmiddelen werden uitgereikt. Het Fransche consulaat deel telken dag 3000 portien levensmiddelen uit aan de vrouwen en kinderen. De fransche zusters van barmhartigheid en de jesuiten doen al wat in hun vermogen is om de ongelukkigen te helpen. De christenen die naar Alexandrie zijn gevlugt zijn op de meest gastvrije wijze ontvangen door de Egyptische autoriteiten, door het Fransche consulaat, door de Jesuïten en door de Lazaristen.

— De koning van Griekenland heeft de heeren Canaris, consul van Griekenland te Bayrout, Lenormant, Fransch reiziger en de bevelhebber van het Russische fregat *Ilia Mouramets*, begiftigd met het kruis der orde van den Verlosser, wegens de uitstekende door hen bewezene diensten aan de christenen in Syrie.

— De Pruissische consul te Damascus heeft eene depêche gezonden aan zijnen consul-generaal te Bayrout, van welke onmiddelijk een afschrift is gezonden aan de verschillende consulaten; die depêche luidt als volgt:—

„Damascus, 10 *Julij* 1860."

„Ik haast mij u per extra post mede te deelen dat gisteren middag te 2 ure door eene omstandigheid op zich zelve van weinig belang, doch naar alle waarschijnlijkheid niet toevallig al de christen-wijken overrompeld zijn geworden. Tot op het oogenblik heeft het vernielingswerk nog geen einde genomen, brand en plundering leenen daar beiden de hand toe; de laatste straten staan thans in brand waarmede de verwoesting zal zijn afgeloopen. De vier voornaamste toevlugtsoorden van de christenen zijn de consulaten van Pruissen, Engeland, het paleis van Abdel-kader en de citadel. De consulaten van Frankrijk, Rusland, Oostenrijk, Nederland, Belgie en de Vereenigde staten zijn allen verbrand. Gelukkig dat het meerendeel der inwoners van Damascus goed gezind: is het getal der plunderaars bedroeg gisteren niet meer dan 500; gedurende den nacht klom dat getal tot 1200 en heden morgen waren er in het geheel 2400, waaronder begrepen zijn de Bedouinen de Drusen, welke laatsten al wat hen voor den voet komt vermoorden, zonder aan de plundering deel te nemen. Het gouvernement heeeft ook hier zooals elders de vernietiging der christenwijk bepaald gewild; het hier liggende garnizoen is 5,000 man sterk, en met het meeste gemak zouden dezen zonder de minste krachtsontwikkeling de geheele zaak hebben kunnen voorkomen; in stede daarvan omsingelden zij de christen-wijk, lieten de plunderaars naar binnen dringen, vermoordden met eigen hand de christenen of dreven hen in de vlammen terug. Niettegenstaande dat heeft men het te danken aan de braafheid van een groot aantal ingezetenen (*Mahomedanen*) dat het grootste gedeelte der christen-gemeente, welke 25.050 zielen sterk was, gered is geworden. Honderden muzelmansche familien hebben de ongelukkige christenen in hunne huizen opgenomen."

„D. WETZLEREN."

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Naam van het Schip.	den Gezagvoerder.	Grootte van 't schip in Lasten.	van waar gekomen.	wanneer gezeild.	welke plaats aangedaan.	werwaarts bestemd.	Agenten.
Oct. 12	Ned. Ind.	Fathal Hair.	Njo Soebie.	100	Riouw.	6 Spt.	geen	Soerabaija.	
„ 12	„ „	Inghien.	Kwee Liembong.	16	Balie.	8 Oct.	„	„	
„ 12	„ „	Zein.	Sech alie Badjerdana.	97½	Banjermas.	6 „	„	„	
„ 13	„ „	St. Prins v. Oranje.	J. Prins.	120	Batavia.	10 „	„		

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Octoper 13	Nederlandsbhe	Kortenaar.	A. Glazener.	Nederland via Pasaeroean.
„ 15	„	Amicitia.	D. Graaff.	„ „ Probolingo.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Electra.	Wegman.	Nederland.	Fraser Eaton & Co.
„	Delft-haven.	Schaap.	In reparatie.	B. Kopersmit & Co.
„	Elizabeth Jacoba.	Lucas.		„
„	Helmers.	A. Ressen.	Onbepaald.	E. Ten Brinck & Co.
„	Brederode.	Kruijmel.	Rotterdam.	„
„	Patriach Sambirie	G. G. Lion.	„	„
„	Prins Fred. der Nederl.	C. C. de Witt.	Onbepaald.	Schimmelpenninck & Co.
„	Amazone.	Abbink.	Onbepaald.	„
„	Amicitia.	Graaff.	Nederland.	„
„	Hebe.	Kiehl.	„	„
„	Fearnot.	Fabritius.	Onbepaald.	B. J. van Eck & CO.
Hamburg.	Dorothea.	Gantschouw.	In Reparatie.	Mathieu Ebbs Ruys & Co.
Engelsche	Annie Archibald.	John Turneij.	Onbepaald.	J. F. van Leeuwen & Co.
Nederland.	Jacob & Anna.	Petersen.	Nederland.	„
Nederlandsche	Stoomschip Prins van Oranje.	Coldenhoff.	Batavia.	Major Matzen & Co.
Engelsche.	Marika.	Larsen.	Engeland	Hill Broekman & Co.
Nederlandsche.	Maria Elisa.	Maander Pulte.	Nederland.	P. Kervel & Co.
Nederl. Ind.	Oostering Ingsoen.	Tan Tik Hok.	Singapore.	„
„	Kortenaar.	Glasener.		Mc Lennan & Co.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 12den October 1860.

AANVOER.

Van Amsterdam per het Ned. schip *Bellatrix*, gez. A. P. Sandberg. 120 collies manufacturen. 4 kisten provisien en dranken, Fraser Eaton & Co; 1 kist kleedingstukken, 20 balen jute zakken, 1 kist diverse, 50 vaatjes meel, 195 vaatjes boter, 274 collies manufacturen, 100 vaatjes loodwit, Schimmelpenninck & Co; 1 kist diverse, 104 collies manufacturen, B. J. van Eck & Co; 24 kisten manufacturen, E. Ten Brinck & Co; 40 kisten geelmetaal, 4 vaten bier, 100 hammen, 2 kn. chemicalien, 100 vaatjes ijzeren spijkers, 89 collies manufacturen, Hill Broekman & Co, 100 vaten koolteer, 12 collies manufacturen, Gebrs. van Delden; 815 collies manufacturen, J. F. van Leeuwen & Co; 150 vaatjes boter, 21 collies manufacturen, P. Kervel & Co; 50 vaten bier, 14 kisten koopmanschappen, Mathieu Ebbs Ruys & Co; 50 vaten bier, Muller S Schmith Co; 5 kisten kramerijen, 100 hammen, 66 kisten provisien, 50 manden mineraal water, 10 vaten meel, 1 kist rijtuig-passement, 6 kelders genever, Older; 100 kisten vensterglas, van Lakerveld & Co; 26 collies manufacturen, B. Kopersmit & Co; 10 vaatjes terpentijn, Curtis & Dormaar; 4 kisten koek en banket, Gebr. Gimberg; 100 vaatjes boter, 40 kisten bie, Mc Lennan & Co; 25 vaatjes loodwit, 1 pak pompleder, Curtis & Dormar; 1 kist boeken, Leesgezelschap; 1 kist diverse, A. Duijshart; 1 kist ingelegde vruchten, 2 hammen, Major Matzen & Co; 1 kist glazen, Gebr. Gimberg; 1 kist diverse, P. F. Gerkkke; 1 kist boeken, J. Monthoff; 1 kist bier, van der Elzen; 2 kisten waschtafel, 1 kist toiletten, Hamelburg; 10 collies medicijnen, C. Rosemeier; 4 kisten koopmanschap, H. Kiel; 8/8 vaatjes boter, 1 kist hammen en rook-vleesch, Heidsieck; 2 kisten diverse, F. van Bebro & Co; 1 kist, Houtbekkers; 3 vaten boter, Hoffman; 1 kist bloembollen, S. Jacob.

UITVOER.

Naar Nederland via Probolingo per het Ned. schip *Amicitia*, gezagv. D. Graaff.

6 collies provisien, 1 pul olie, Schimmelpenninck & Co; 8 vaten meel, de Graaff; 501. 28 picols suiker, 600 picols koffij, en 250 picols tin, N. H. M.

Naar Nederland via Pasoeroean per het Ned. schip *Kortenaar*, gezagv. A. Glazener.

383 stuks koe-, 852 stuks buffelhuiden, 323.46 picols cassiafistula, 150 picols rotting, 41/1 legger arak, Mc Lennan & Co; 1501.93 picols suiker, Fraser Eaton & Co; 1508.14 picols suiker, B. Kopersmit & Co; 50/1 leggers arak, Hill Brokman & Co.

Marktprijzen.

Suiker ƒ 16.—
Rijst (carga) ƒ 130 @ ƒ 140 —
Id. (witte) ƒ 160 @ ƒ 175.—
Arak ƒ 45.—
Rotting ƒ 7 @ ƒ 8.—
Wisselkoers 101 %

PROTESTANTSCHE EEREDIENST.

Zondag den 14den October 1860.
's Morgens te half negen ure.
Voorbereiding voor het H. Avondmaal.
Ds. MOUNIER.

ROOMSCH-KATHOLIEKE EEREDIENST.

Zondag den 14den October 1860.
Eerste H. Dienst te 7 ure.
De Hoogmis te 8½ ure.
Het Lof 's avonds te 6½ ure.

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoo lang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.